

[J. K. Hansen]

at bekræfte over for folketinget, at når vi taler om unges uddannelse, unges erhvervsuddannelse, så må rationalisering være et uartigt ord, og det, det drejer sig om, er at bringe de unge ind i den bedst mulige uddannelse.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det viste sig ved hr. Poulsgaards sidste bemærkninger, at det, hr. Poulsgaard ønskede at spørge mig om, var noget om skolevejledning. Det synes jeg er et udmærket spørgsmål, men jeg ville have foretrukket, at det var fremgået af det skriftlige materiale, der er stillet til rådighed for mig; så ville jeg meget gerne i mit første indlæg have svaret på det. Det er ikke nævnt med en lyd i de papirer, der har været til min rådighed omkring hr. Poulsgaards spørgsmål.

Jeg vil i øvrigt sige, at hele dette skolevejledningsspørgsmål vil være en af de ting, der indgår i den debat, vi skal have her efter jul om de 16-19-åriges uddannelser.

Jeg vil gerne til hr. J. K. Hansen sige, at det, der er sagen omkring tilgangen til EFG-uddannelserne og til mesterlæren, er, at tilgangen er nogenlunde stabil, stagnerende til mesterlæren, hvorimod den er stigende til EFG-uddannelserne. Jeg har endnu aldrig oplevet nogen ansvarlig uddannelsespolitiker, som lægger vægt på i forbindelse med uddannelser, at rationalisering skulle være det primære, derimod at kvaliteten og indholdet af uddannelserne er det, det drejer sig om, og det er jo en af grundene til, at man finder det meget væsentligt at styrke de erhvervsfaglige grunduddannelser.

Poulsgaard (FP):

Jeg fik stadig intet svar. Ministeren er jo en intelligent person – det går jeg i hvert fald ud fra, indtil det modsatte er bevist – og det kan jo ikke nytte noget, at ministeren står heroppe og siger, at hun ikke aner noget om dette. Det er jo baggrunden for, at hr. Kaj Westergaard udtaler sig sådan. En erhvervsfjendsk indstilling er jo netop resultat af den erhvervsfjendske linje, der er blevet lagt – bevidst, tror jeg endda mange gange – fra skolens side. Derfor var det, jeg spurgte ministeren, om ikke hun syntes, det var på tide at gribe ind i undervisningen, men det fik jeg ingenting ud af.

Så dette med, at rationalisering skulle være et uartigt ord. Nej, rationalisering er det mest artige ord, vi har, for jo mere vi kan rationalisere, jo billigere kan vi sælge varerne til udlandet, og det betyder så også, at vi kan give pension og den slags ting. Derfor er det så afgjort ikke et uartigt ord. Det ville jo være fuldstændig uansvarligt ikke at gå ind for en rationalisering. Og så er det jo fantastisk igen, at EFG er det eneste saliggørende. Det er fantastisk, at halvdelen af folketinget består af sådan nogle uansvarlige elementer, der simpelt hen ikke kan se den velsignelse, der er i EFG! Men de erhvervsfolk, jeg har haft samtaler med – det sker, at jeg rammer en eller anden, så vi har da ikke fået dem slået ihjel alle sammen endnu – siger faktisk, at mesterlæren var det bedste, der fandtes, og den skal man ikke røre ved.

Nymann (FP):

Jeg tror, at vort lands problemer er valuta- og eksportproblemer, og det er jo lige meget, hvor mange intellektuelle vi uddanner af forskellig art, så er de forholdsvis sjældne i produktionen. De sidder som regel inde i systemet et eller andet sted og varetager en eller anden kontrolopgave. Det, vi skal have, er mennesker, der kommer ud på arbejdspladserne og udfører et eller andet stykke arbejde, man virkelig har brug for, og som kan sælges eller konkurrere med importen. Derfor bør vi præmiere de mennesker på en eller anden måde, der går ind i disse erhverv, og navnlig bør vi gennem skoler og uddannelsessteder motivere dem for at gå ind i disse ting, for det kan ikke hjælpe, at vi bliver en hel stat af bare overuddannede. Man må spørge: hvad skal de bruges til?

Formanden:

Det kniber vel med at betegne det som et spørgsmål, men der kom dog lidt af en antydning af et spørgsmål til sidst.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg vil godt vende tilbage til, hvad jeg stillet færdigt forsøgte at sige i mit første indlæg, nemlig at det udspil, vi skal have omkring de 16-19-årige, er et spørgsmål om styrkelse af de faglige uddannelser, det er et spørgsmål om at gøre dem ligeværdige i de unge menneskers øjne med de gymnasiale uddannel-